

Kanon, 1. kyrkotonen

1. IRMOS

Din se - ger - ri - ka hög - ra hand blev gudalikt förhärli - gad i sin styr - ka,

så-som det an-står dig såsom Gud, o du O-död-li-ge. I sin allmakt kros-sa-de den fi - en-den

och ba - na - de en ny väg ge - nom djup - et för Is - ra - els barn.

3. IRMOS

Du som al-len-a känner människ - ans bräck - lig - het har av med - öm - kan i - klätt dig

en för - gäng - lig män - ni - sko - skep - nad. Om - gjor - da mig med kraft från o - van,

så att jag må ropa högt till dig, du männi - sko - äls - kan - de.

Helig är din utsägbara härlighets le - van - de tem - pel.

4. IRMOS

Med pro - fe - tens ögon såg Haba - ckuk dig, o Berg, ö - ver - skug - gad av Guds nåd

och han för - utsade att Israels Helige skul - le kom - ma från Dig att fräl - sa och för - ny - a oss.

5. IRMOS

Kris - tus, du, som har upplyst världens ändar med din till - kom - mel - ses ljus

och gjort dem ski - nan - de med ditt kors, upp - lys med kuns - ka - pen om Gud

6. IRMOS

dem som rätt-tro - get lov - sjung - er dig. Det yt - tersta djupet har om - slu - tit oss

och ing-en kan räd - da oss. Vi är ak-tade så-som slakt-får. Her-re, vår Gud, fräls ditt folk,

7. IRMOS

ty du är de krafftlös - as styr - ka och upp - rätt - hål - la - re. Guds Fö - ders - ka!

Du är den levande ugn som vi tro - en - de ska - dar,

ty lik - som den All - rahögste frälste de tre yng - ling - ar - na,

så förnyade han, som är vå - ra fä - ders Gud, helt och hål - let min natur i ditt skö - te.

8. IRMOS

Högt prisad och upphöjd va-re han i e - vig - het. Så-som i en smält-ugn lys-te Is-ra-els barn

i eld-en re - na - re än guld av gud - fruk - tighetens skön - het, me-dan de sjöng:

Väl-sig-na Her-ren, ni al-la Her-rens verk, lov-sjung och upphöj ho-nom i all e - vig - het.

9. IRMOS

Busk-en som brann u-tan att för-tä-ras Fö-rebildade din rena avlel-se, o Guds Fö - ders-ka.

Där - för ber vi dig: Kväv lidelsernas rasande lågor som an - fäkt - ar oss,

så att vi aldrig må upp-hö-ra att pri - sa dig.